

s
Disposición derradeira terceira. *Das referencias á condición de catedrático e ó termo «ensinanzas comúns».*

1. Quedan sen efecto tódalas referencias relativas á condición de catedrático incluídas na Lei orgánica 1/1990, do 3 de outubro, de ordenación xeral do sistema educativo.

2. Tódalas referencias realizadas nas disposicións vixentes ó termo «ensinanzas mínimas» quedan substituídas polo termo «ensinanzas comúns».

Disposición derradeira cuarta. *Modificación da Lei orgánica 9/1995, do 20 de novembro, de participación, avaliación e goberno dos centros docentes.*

O artigo 2.1 da Lei orgánica 9/1995, do 20 de novembro, de participación, avaliación e goberno dos centros docentes, queda redactado da seguinte maneira:

«1. A comunidade educativa participará nos centros a través do consello escolar. Os profesores farano tamén a través do claustro.»

Disposición derradeira quinta. *Dos inspectores de educación.*

As administracións educativas adscribirán os inspectores de educación ás especialidades que se establezan en aplicación do artigo 106 desta lei.

Disposición derradeira sexta. *Do título competencial.*

Esta lei dítase ó abeiro da competencia que lle corresponde ó Estado conforme o artigo 149.1.1.^a, 18.ª e 30.ª da Constitución.

Disposición derradeira sétima. *Vixencia da Lei 12/1987, do 2 de xullo, sobre establecemento da gratuidade dos estudos de bacharelato, formación profesional e artes aplicadas e oficios artísticos nos centros públicos e a autonomía de xestión económica dos centros docentes públicos non universitarios.*

Continuará en vigor, coas modificacións derivadas desta lei, a Lei 12/1987, do 2 de xullo, sobre establecemento da gratuidade dos estudos de bacharelato, formación profesional e artes aplicadas e oficios artísticos nos centros públicos e a autonomía de xestión económica dos centros docentes públicos non universitarios.

Disposición derradeira oitava. *Da alta inspección.*

O Goberno regulará a organización e réxime de persoal da alta inspección, así como a súa dependencia e procedementos de actuación.

Disposición derradeira novena. *Desenvolvemento desta lei.*

As normas desta lei poderán ser desenvolvidas polas comunidades autónomas, con excepción das relativas a aquelas materias que lle encomenda regular ó Goberno ou que, pola súa propia natureza, corresponden ó Estado conforme o establecido na disposición adicional primeira, número 2, da Lei orgánica 8/1985, do 3 de xullo, reguladora do dereito á educación.

Disposición derradeira décima. *Do carácter de lei orgánica desta lei.*

Esta lei ten o carácter de lei orgánica, a excepción dos seguintes preceptos: os artigos 5 e 6 do título preliminar; os capítulos II e III do título I; os artigos 17, 18 e 19 do capítulo IV do título I; os números 3 e 4 do artigo 23 e os artigos 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, así como os números 1, 2 e 5 do artigo 37 do capítulo V do título I; o artigo 38 e o artigo 39 do capítulo VI do título I; os artigos 40 e 41, e os artigos 43, 44, 45, 46, 47 e 48 do capítulo VII do título I; o título II; III; IV; os artigos 66, 67, 68.1, 2, 3, 6, 7 e 8, 69, 70, os números 2 e 4 do artigo 72, o artigo 85 e o artigo 92.3 e 4 do título V; o título VI e o título VII; disposicións adicionais primeira, segunda, terceira, cuarta, sexta, sétima, oitava, novena, décima, décimo primeira, décimo segunda, décimo quinta, décimo sexta e décimo sétima; disposicións transitorias segunda, cuarta, quinta e sétima; e disposicións derradeiras segunda, números 2, 3 e 4, terceira, cuarta, quinta, sexta, sétima, oitava, novena e décimo primeira.

Disposición derradeira décimo primeira. *Da entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor ós vinte días da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 23 de decembro de 2002.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

25038 LEI 48/2002, do 23 de decembro, do catastro inmobiliario. («BOE» 307, do 24-12-2002.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A historia do catastro en España discorre parella ó nacemento e evolución do Estado moderno, e os seus momentos de maior ou menor significación foron, xeralmente, un eco nítido das distintas situacións polas que atravesou a Facenda pública. Así o demostra a posición alcanzada polo catastro ó longo dos séculos XVIII e XIX, sempre marcada polos sucesivos intentos de reforma da nosa facenda entre os que é preciso destaca-la magna investigación catastral emprendida polo marqués de la Ensenada, a mediados daquela centuria, para dota-la nación do instrumento imprescindible para a xusta exacción do imposto territorial.

En paralelo a esta evolución, as normas que regulan o catastro fóronse sucedendo no tempo ata chegar, o 23 de marzo de 1906, á promulgación da Lei do catastro

topográfico parcelario, último texto autónomo deste rango que regulou, e aínda o fai parcialmente, esta institución. Desde entón, os seus principios rectores quedaron unidos a diversas leis reguladoras de distintas figuras tributarias, vínculo lóxico se se ten en conta que a orixe e principal uso do catastro no noso país é, sen dúbida ningunha, o tributario.

Sen embargo, xunto á súa finalidade tributaria, o catastro viu xurdir nos últimos anos a necesidade de que a información que contén sexa utilizada para outras moitas actividades, tanto públicas coma privadas, evolucionando ata se converter no que é hoxe: unha grande infraestrutura de información territorial dispoñible para tódalas administracións públicas, fedatarios, empresas e cidadáns en xeral, dos que a presenza na sociedade e a complexidade demanda a existencia dunha lei propia que regule a súa configuración e actividade. Garántese con iso que a institución catastral estará eficazmente non só ó servizo dos principios de xeneralidade e xustiza tributaria, senón tamén capacitada para facilitala asignación equitativa dos recursos públicos, principios constitucionais na aplicación material da cal é xa hoxe notable a colaboración do catastro, como o proba a súa utilización polas diversas administracións para a xestión ou o control de subvencións nacionais ou comunitarias, ou a paulatina incorporación da información gráfica e da identificación catastral dos predios ó Rexistro da Propiedade.

O dito rexistro, institución á que o ordenamento xurídico atribúe a esencial función, propia de todo Estado moderno, de garantirla protección dos dereitos inscritos e, con iso, do tráfico xurídico-inmobiliario, é o único rexistro que ten efectos de fe pública respecto da titularidade e dereitos reais sobre bens inmobles.

Os tres lustros transcorridos desde a publicación da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, última que, pola súa vez, disciplina tamén o catastro, foron testemuñas da crecente percepción da importancia de coordinar e unificar tódalas tarefas relacionadas coa súa elaboración ou, o que é o mesmo, co mantemento actualizado da base de datos que constitúe o seu principal activo. Neste contexto, foron numerosas as disposicións de diverso rango que modificaron ou completaron a normativa inicialmente contida na Lei reguladora das facendas locais. Entre elas, é forzoso referirse á Lei 53/1997, do 27 de novembro, pola que se modifica parcialmente a Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, e se establece unha redución na base imponible do imposto sobre bens inmobles, así como ás leis 42/1994, do 30 de decembro, 13/1996, do 30 de decembro, 50/1998, do 30 de decembro, 55/1999, do 29 de decembro, 14/2000, do 29 de decembro, e 24/2001, do 27 de decembro, todas elas de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

II

A utilización múltiple da información catastral non desvirtúa, senón todo o contrario, a natureza tributaria da institución, ó servir aquela como elemento de referencia para a xestión de diversas figuras tributarias dos tres niveis territoriais da facenda pública. Así o recoñeceu expresamente o Tribunal Constitucional, en sentenza do 16 de decembro de 1999, cando indica que, ó tratarse dunha institución común e indispensable para a xestión dalgún dos impostos estatais máis relevantes, o catastro deberá incardinarse, sen lugar a dúbidas, na Facenda xeral do artigo 149.1.14.^a da Constitución española. É nesta xustificación onde se apoia a adscrición que a

lei fai do catastro ó Ministerio de Facenda e a súa atribución como competencia exclusiva do Estado e, por derivación diso, a competencia dos tribunais económico-administrativos do Estado para a revisión dos actos resultantes dos procedementos catastrais.

III

A regulación do catastro inmobiliario que esta lei contén recolle, en termos xerais, a parte nuclear da normativa anterior, incluídas algunhas das modificacións lexislativas citadas, procurando, por unha parte, sistematizala e enriquecela á luz da experiencia adquirida e, por outra, acomodala ó marco básico e común que regula os procedementos administrativos.

Singularmente, e sen prexuízo da competencia estatal, tivéronse en conta na nova regulación as aspiracións dos concellos para desempeñar un maior protagonismo na xestión do catastro, estendendo o ámbito da colaboración municipal a novos aspectos que deben redundar en melloras substanciais tanto para ámbalas esferas da Administración coma para os cidadáns.

A lei contén, ante todo, unha definición obxectiva do catastro como o que realmente é, un rexistro administrativo, proclamando a súa disposición ó servizo dos principios constitucionais xa citados e, xa que logo, do conxunto das administracións públicas, fedatarios e cidadáns, todo iso sen prexuízo da competencia e funcións atribuídas ó Rexistro da Propiedade. Un correlativo esforzo realízase, de igual forma, para configurar de maneira precisa os conceptos catastrais de ben inmovible e de titular, ambos pezas fundamentais da institución e, por consecuencia, do imposto sobre bens inmobles, e ofrece, respecto de tal titular, unha regulación da súa posición ante a Administración que podería cualificarse de auténticamente estatutaria.

Nova tamén é a regulación dos procedementos de incorporación dos bens inmobles ó catastro inmobiliario, que pasa a erixirse en pedra angular da nova normativa, con eficacia inmediata, en particular, no sistema tributario local. Para a súa realización, a lei establece unha serie de procedementos que se caracterizan, principalmente, e, por un lado, pola súa adecuación á normativa xeral contida nas leis xeral tributaria e de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común; e por outra parte, polo singular interese mostrado en establecer modalidades simplificadas ou abreviadas, en boa medida baseadas na colaboración municipal, co obxectivo claro de lles facilitar ós interesados o cumprimento das súas obrigas, continuándose así coa liña emprendida pola repetida Lei 13/1996, por virtude da cal a actualización das titularidades catastrais quedou en gran parte residenciada na fructífera cooperación das notarías e dos rexistros da propiedade. Ato-pámonos así, por exemplo, coa serie de procedementos que a lei denomina comunicacións, así como co que permite rectificar de oficio, en determinados supostos, a información catastral, prestándose igualmente a necesaria atención a cuestións como a efectividade dos diversos actos de xestión catastral e o seu réxime de notificación.

De precisa e sistemática debe cualificarse tamén a regulación que a lei contén do valor catastral, concepto sobre o que na anterior normativa recaía o principal acento e que agora, aínda mantendo a súa singular importancia, pasa a integrarse no máis amplo de descrición catastral. Mantendo no esencial os aspectos máis arraigados, as innovacións dirixíronse, tamén aquí, a sistematizar e simplificar os distintos mecanismos necesarios para a determinación dos valores e a reforza-lo principio de legalidade, e consagra-lo de moderación, na súa configuración.

s
Outros aspectos que son obxecto de atención e regulación na lei son a referencia catastral, a actualización de valores por grupos de municipios atendendo á súa homoxeneidade inmobiliaria, o deber de colaboración e o réxime sancionador.

Por último, debe destacarse o carácter parcial do texto contido nesta lei, que non abrangue tódalas facetas catastrais que deben ser reguladas cunha norma deste rango, e que agora se encontran dispersas en distintas leis. Por iso a disposición derradeira se faculta o Goberno para refundir nun só texto diversas normas que están relacionadas coa materia contida na presente lei, refundición que comprenderá a aclaración e harmonización das ditas disposicións.

TÍTULO ÚNICO

Da regulación do catastro inmobiliario

Artigo 1. *Definición, principios, contido e competencia en materia de catastro.*

1. O catastro inmobiliario é un rexistro administrativo dependente do Ministerio de Facenda no que se describen os bens inmobles rústicos, urbanos e de características especiais tal e como se definen nesta lei.

O disposto nesta lei entenderase sen prexuízo das competencias e funcións do Rexistro da Propiedade e dos efectos xurídicos substantivos derivados da inscrición dos inmobles no dito rexistro.

2. A información catastral estará ó servicio dos principios de xeneralidade e xustiza tributaria e de asignación equitativa dos recursos públicos, e para tal fin o catastro colaborará coas administracións públicas, os xuíces e tribunais e o Rexistro da Propiedade para o exercicio das súas respectivas funcións e competencias. Así mesmo, estará á disposición das políticas públicas e dos cidadáns que requiran información sobre o territorio, nos termos previstos na Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

3. A descrición catastral dos bens inmobles comprenderá as súas características físicas, económicas e xurídicas, entre as que se encontrarán a localización e a referencia catastral, a superficie, o uso ou destino, a clase de cultivo ou aproveitamento, a calidade das construcións, a representación gráfica, o valor catastral e o titular catastral. Para os únicos efectos catastrais, salvo proba en contrario, e sen prexuízo do Rexistro da Propiedade, os pronunciamentos xurídicos do cal prevalecerán, os datos contidos no catastro inmobiliario presúmense certos.

4. A formación e o mantemento do catastro inmobiliario e a difusión da información catastral é de competencia exclusiva do Estado. Estas funcións, que comprenden, entre outras, a valoración, a inspección e a elaboración e xestión da cartografía catastral, exerceraas a Dirección Xeral do Catastro, directamente ou a través das distintas fórmulas de colaboración que se establezan coas diferentes administracións, entidades e corporacións públicas.

Non obstante o disposto no parágrafo anterior, a superior función de coordinación de valores e a de aprobación das ponencias de valores exerceraas en todo caso a Dirección Xeral do Catastro.

Artigo 2. *Bens inmobles urbanos, rústicos e de características especiais.*

1. Para os exclusivos efectos catastrais, ten a consideración de ben inmovible a parcela ou porción de solo dunha mesma natureza, enclavada nun termo municipal e cerrada por unha liña poligonal que delimita, para tales

efectos, o ámbito espacial do dereito de propiedade dun propietario ou de varios pro indiviso e, se é o caso, as construcións situadas no dito ámbito, calquera que sexa o seu dono, e con independencia doutros dereitos que recaian sobre o inmovible.

Terán tamén a consideración de bens inmobles:

a) Os diferentes elementos privativos dos edificios que sexan susceptibles de aproveitamento independente, sometidos ó réxime especial de propiedade horizontal, así como o conxunto constituído por diferentes elementos privativos mutuamente vinculados e adquiridos en unidade de acto e, nas condicións que regulamentariamente se determinen, os rochos e as prazas de estacionamento en pro indiviso adscritos ó uso e desfrute exclusivo e permanente dun titular. A atribución dos elementos comúns ós respectivos inmobles, para os sós efectos da súa valoración catastral, realizarase na forma que se determine regulamentariamente.

b) O ámbito espacial dunha concesión administrativa sobre os bens inmobles ou sobre os servicios públicos ós que se atopen afectos.

c) Os comprendidos no punto 7 deste artigo.

2. A cada ben inmovible asignaráselle como identificador unha referencia catastral, constituída por un código alfanumérico que permite situalo inequivocamente na cartografía oficial do catastro.

3. Os bens inmobles clasifícanse catastralmente en urbanos, rústicos ou de características especiais. O carácter urbano ou rústico do inmovible dependerá da natureza do seu solo.

4. Enténdese por solo de natureza urbana o clasificado polo planeamento urbanístico como urbano, o que, de conformidade coa disposición adicional segunda da Lei 6/1998, do 13 de abril, sobre réxime do solo e valoracións, teña a consideración de urbanizable e o que reúna as características contidas no artigo 8 da lei citada. Terán a mesma consideración aqueles solos nos que poidan exercerse facultades urbanísticas equivalentes ós anteriores segundo a lexislación autonómica.

Exceptúase da consideración de solo de natureza urbana o que integre os bens inmobles de características especiais.

5. Enténdese por solo de natureza rústica aquel que non sexa de natureza urbana conforme o disposto no punto anterior, nin estea integrado nun ben inmovible de características especiais.

6. Para efectos catastrais terán a consideración de construcións:

a) Os edificios, calquera que sexa o material de que estean construídos e o uso a que se destinen, sempre que se encontren unidos permanentemente ó solo e con independencia de que se alcen sobre a súa superficie ou se atopen enclavados no subsolo e de que poidan ser transportados ou desmontados.

b) As instalacións industriais, comerciais, deportivas, de recreo, agrícolas, gandeiras, forestais e piscícolas de auga doce, considerándose como tales, entre outras, os diques, tanques, cargadeiros, peiraos, pantaláns e invernadoiros, e excluíndose en todo caso a maquinaria e os utensilios.

c) As obras de urbanización e de mellora, tales como as explanacións, e as que se realicen para o uso dos espazos descubertos, como son os recintos destinados a mercados, os depósitos ó aire libre, os campos para a práctica do deporte, os estacionamentos e os espazos anexos ou accesorios ós edificios e instalacións.

Non terán a consideración de construcións aquelas obras de urbanización ou mellora que regulamentariamente se determinen, sen prexuízo de que o seu valor deba incorporarse ó do ben inmovible como parte inhe-

rente ó valor do solo, nin os cubertos ou alboios de pequena entidade.

7. Os bens inmobles de características especiais constitúen un conxunto complexo de uso especializado, integrado por solo, edificios, instalacións e obras de urbanización e mellora que, polo seu carácter unitario e por estar ligado de forma definitiva para o seu funcionamento, se configura para efectos catastrais como un único ben inmóble.

Considéranse bens inmobles de características especiais os comprendidos nos seguintes grupos:

- a) Os destinados á produción de enerxía eléctrica e gas e ó refinado de petróleo, e as centrais nucleares.
- b) As presas, saltos de auga e encoros, incluído o seu leito ou vaso, excepto as destinadas exclusivamente á rega.
- c) As autoestradas, estradas e túneles de peaxe.
- d) Os aeroportos e portos comerciais.

Artigo 3. *Titulares catastrais.*

1. Son titulares catastrais as persoas naturais e xurídicas dadas de alta no catastro inmobiliario por posuíren, sobre un ben inmóble, a titularidade dalgún dos seguintes dereitos:

- a) Concesión administrativa sobre o ben inmóble ou sobre os servizos públicos a que se atope afecto.
- b) Dereito real de superficie.
- c) Dereito real de usufructo.
- d) Dereito de propiedade.

A constancia no catastro inmobiliario da titularidade catastral conforme un dos supostos definidos no parágrafo anterior, pola orde nel establecida, excluírá a aplicación dos restantes.

2. Cando o dereito de propiedade concorra con algún dos restantes dereitos mencionados no punto 1 deste artigo, incorporárase tamén como titular ó propietario que o solicite conforme o previsto no punto 5 do artigo 5 desta lei.

3. Cando un ben inmóble ou un dos dereitos a que se refire o punto 1 deste artigo pertenza pro indiviso a unha pluralidade de persoas, a titularidade catastral atribuírase á comunidade constituída por todas elas, que se fará constar baixo a denominación que resulte da súa identificación fiscal. No suposto de incumprimento da obriga de achega-lo número de identificación fiscal, e sen prexuízo das sancións que poidan proceder, a titularidade asignárase a calquera dos comuneiros, membros ou partícipes da comunidade ou entidade sen personalidade de que se trate.

A identidade e cota de participación de cada un dos comuneiros, membros ou partícipes das mencionadas entidades farase constar no catastro inmobiliario cando así se solicite expresamente mediante acordo unánime daqueles. Así mesmo, os cónxuxes en réxime de sociedade de gananciais poderán solicitar que conste no catastro inmobiliario a identidade de cada un deles.

4. Nas súas relacións co catastro inmobiliario, os titulares catastrais teñen os dereitos recoñecidos no capítulo I da Lei 1/1998, do 26 de febreiro, de dereitos e garantías dos contribuíntes, coas especialidades previstas na presente lei.

Os titulares catastrais teñen o deber de colaborar co catastro inmobiliario, subministrándolle cantos datos, informes ou antecedentes resulten precisos para a súa xestión, ben sexa con carácter xeral, ben por requirimento dos órganos competentes daquel conforme o regulamentariamente establecido. A presunción establecida no punto 3 do artigo 1 desta lei non lle aproveitará ó titular catastral que incumpra a dita obriga.

5. En caso de discrepancia entre a identidade do titular catastral e a do propietario segundo o Rexistro da Propiedade sobre predios respecto dos cales conste a referencia catastral no dito rexistro, tomarase en conta, para os efectos do catastro, a titularidade que resulte del, salvo que a data do documento polo que se produce a incorporación ó catastro sexa posterior á do título inscrito no Rexistro da Propiedade.

Artigo 4. *Incorporación no catastro inmobiliario dos bens inmobles e das súas alteracións.*

1. A incorporación dos bens inmobles no catastro inmobiliario, así como das alteracións das súas características, que levará consigo, se é o caso, a asignación de valor catastral, é obrigatoria e poderase estender á modificación de cantos datos sexan necesarios para que a descrición catastral dos inmobles afectados concorde coa realidade. A dita incorporación realizarase mediante algún dos seguintes procedementos:

- a) Declaracións, comunicacións e solicitudes.
- b) Emenda de discrepancias.
- c) Inspección catastral.
- d) Valoración.

2. Os actos resultantes dos procedementos de incorporación serán motivados conforme o disposto no artigo 13.2 da Lei 1/1998, do 26 de febreiro, de dereitos e garantías dos contribuíntes. Cando o acto inclúa a determinación dun novo valor catastral, este motivárase mediante a expresión da ponencia da que traia causa e, se é o caso, dos módulos básicos de solo e construción, o valor en polígono, rúa, tramo, zona ou sitio, o valor tipo das construcións e das clases de cultivo, a identificación dos coeficientes correctores aplicados e a superficie dos inmobles.

Os actos citados no parágrafo anterior son susceptibles de ser revisados nos termos establecidos no capítulo VIII do título III da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, sen que a interposición da reclamación económico-administrativa suspenda a súa executoriedade, salvo que excepcionalmente sexa acordada a suspensión polo tribunal económico-administrativo competente, cando así o solicite o interesado e xustifique que a súa execución puidese causar prexuízos de imposible ou difícil reparación, ordenando, se é o caso, a adopción das medidas cautelares que sexan necesarias para asegura-la protección do interese público e a eficacia da resolución impugnada.

3. Nos procedementos a que se refire o punto 1, as actuacións entenderanse co obrigado a realiza-la declaración ou comunicación ou con quen formule a solicitude, segundo os casos.

Cando sobre un mesmo inmóble concorran varios titulares catastrais, as actuacións derivadas dos procedementos de incorporación entenderanse exclusivamente co titular a que se refire o punto 1 do artigo 3 desta lei. Non obstante, e sen prexuízo do disposto no parágrafo anterior, sempre que a descrición catastral do inmóble puidese resultar afectada pola resolución que se adopte, comunicaráse a tramitación do procedemento ó propietario do inmóble que figure inscrito de conformidade co disposto no punto 2 do citado artigo.

4. Os procedementos a que se refire este artigo terán natureza tributaria e rexeranse polo disposto nesta lei, sendo de aplicación supletoria as disposicións da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, e da Lei 1/1998, do 26 de febreiro, de dereitos e garantías dos contribuíntes, e da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, así como as súas disposicións de desenvolvemento.

s
Artigo 5. Procedementos de incorporación mediante declaracións, comunicacións e solicitudes.

1. Son declaracións os documentos polos que se manifesta ou recoñece ante o catastro inmobiliario que se produciron as circunstancias determinantes dunha alta, baixa ou modificación da descrición catastral dos inmobles. As declaracións realizaranse na forma, prazos, modelos e condicións que determine o Ministerio de Facenda.

Os titulares dos dereitos a que se refire o punto 1 do artigo 3, cando deban darse de alta como titulares catastrais conforme o dito punto, están suxeitos á obriga de formaliza-las declaracións conducentes á incorporación no catastro inmobiliario dos inmobles e das súas alteracións, excepto nos supostos de comunicación ou de solicitude previstos neste artigo. Así mesmo, están obrigados a colaborar co catastro inmobiliario subministrándolle tanta información resulte precisa para a súa xestión, ben sexa con carácter xeral, ben por requirimento dos órganos competentes daquel conforme o regulamentariamente establecido.

2. Son comunicacións:

a) As que remitan os notarios e rexistradores da propiedade, conforme o artigo 55 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, sempre que se cumprisen as condicións previstas no artigo 54 da mesma lei.

b) As que formulen os concellos que, mediante ordeanza fiscal, se obriguen a pór en coñecemento do catastro inmobiliario os feitos, actos ou negocios susceptibles de xerar unha alta, baixa ou modificación catastral, derivados de actuacións para as que se outorgase a correspondente licenza ou autorización municipal, nos termos e coas condicións que determine a Dirección Xeral do Catastro.

c) As que as administracións actuantes deben formalizar ante o catastro inmobiliario nos supostos de concentración parcelaria, de deslinde administrativo, de expropiación forzosa e dos actos de planeamento e de xestión urbanísticos que se determinen regulamentariamente.

3. As declaracións e comunicacións terán a presunción de certeza establecida no artigo 116 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, sen prexuízo da facultade da Dirección Xeral do Catastro de lle requirir ó interesado a documentación que en cada caso resulte pertinente.

4. Serán obxecto de declaración ou comunicación, segundo proceda, os seguintes feitos, actos ou negocios:

a) A realización de novas construcións e a ampliación, rehabilitación, demolición ou derruba das xa existentes, xa sexa parcial ou total. Non se considerarán tales as obras ou reparacións que teñan por obxecto a simple conservación e mantemento dos edificios, e as que afecten tan só a características ornamentais ou decorativas.

b) A modificación de uso ou destino e os cambios de clase de cultivo ou aproveitamento.

c) A segregación, división, agregación e agrupación dos bens inmobles.

d) A adquisición da propiedade por calquera título, así como a súa consolidación.

e) A constitución, modificación ou adquisición da titularidade dunha concesión administrativa e dos dereitos reais de usufructo e de superficie.

f) As variacións na composición interna ou na cota de participación das comunidades ou entidades sen personalidade a que se refire o punto 3 do artigo 3 desta lei, sempre que a respectiva entidade se acollese previamente ó disposto nel.

5. As solicitudes a que se refire o punto 1 do artigo 4 desta lei, que se acompañarán da documentación acreditativa correspondente, son as seguintes:

a) Solicitude de baixa, que poderá formular quen figurando como titular catastral cesase no dereito que orixinou a dita titularidade.

b) Solicitude de incorporación de titularidade, que poderá formula-lo propietario a que se refire o punto 2 do artigo 3.

c) Solicitude de incorporación de cotitularidades, nos casos establecidos no punto 3 do artigo 3.

6. Os actos dictados como consecuencia dos procedementos regulados neste artigo notificaráselles ós interesados de conformidade co disposto na Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, e terán efectividade o día seguinte a aquel en que se produciron os feitos, actos ou negocios que orixinaron a incorporación ou modificación catastral, con independencia do momento en que se notifiquen.

Artigo 6. Procedementos de emenda de discrepancias.

1. O procedemento de emenda de discrepancias iniciárase por acordo do órgano competente, xa sexa por propia iniciativa ou como consecuencia de orde superior, cando a Administración teña coñecemento da falta de concordancia entre a descrición catastral dos bens inmobles e a realidade inmobiliaria e a súa orixe non se deba ó incumprimento da obriga de declarar ou comunicar a que se refire o artigo 5. A iniciación do procedemento comunicaráselles ós interesados, conforme o disposto no punto 3 do artigo 4 desta lei, e concederáselles un prazo de quince días para que formulen as alegacións que coiden convenientes. A resolución que se dicte terá efectividade desde o día seguinte á data en que se acorde e notificaráselles ós interesados de conformidade co disposto na Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria. O prazo máximo en que debe notificarse a resolución expresa será de seis meses desde a notificación do acordo de iniciación ós interesados. O vencemento do prazo máximo de resolución determinará a caducidade do expediente e o arquivo de tódalas actuacións.

2. Poderá rectificarse de oficio a información que consta no catastro en canto sexa necesario para reflectir cambios nos identificadores postais ou na cartografía, ou cando se leven a cabo outras operacións de carácter xeral, legalmente previstas, que teña por finalidade manter a adecuada concordancia entre o catastro e a realidade inmobiliaria.

Artigo 7. Inspección catastral.

1. As actuacións de inspección catastral poderán ser de comprobación e de investigación dos feitos, actos, negocios e demais circunstancias relativas ós bens inmobles susceptibles de orixinaren unha incorporación ou modificación no catastro inmobiliario, así como de obtención de información, de valoración e de informe e asesoramento.

As ditas actuacións terán natureza tributaria e rexeranse polo disposto nesta lei, sendo de aplicación supletoria a Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, e a Lei 1/1998, do 26 de febreiro, de dereitos e garantías dos contribuíntes, así como as súas disposicións de desenvolvemento.

2. As actuacións de comprobación e investigación terán por obxecto verifica-lo adecuado cumprimento das obrigas e deberes establecidos na normativa catastral, para o cal a inspección comprobará a integridade, exactitude e veracidade das declaracións e comunicacións reguladas nesta lei e investigará a posible existencia de

feitos, actos ou negocios que non fosen declarados ou comunicados ou que o fosen parcialmente.

A actuación investigadora desenvolverase conforme os plans de inspección aprobados pola Dirección Xeral do Catastro.

3. As actuacións da inspección catastral documentaranse en dilixencias, comunicacións, actas e informes, dos cales o contido e especialidades se determinarán por orde do Ministro de Facenda.

4. A incorporación no catastro inmobiliario de bens inmobles ou a modificación da descrición deles por virtude de actuacións inspectoras terán efectos desde o día seguinte a aquel en que se produciu o feito, acto ou negocio a que se refiren as ditas actuacións, sen prexuízo da posibilidade de iniciar, se é o caso, o correspondente procedemento sancionador.

5. A Dirección Xeral do Catastro poderá levar a cabo actuacións de inspección conxuntas cos concellos e entidades que exerzan a xestión tributaria do imposto sobre bens inmobles, por petición deles, nos termos que regulamentariamente se determinen.

As ditas actuacións concretaranse nos plans de inspección a que se refire o punto 2 anterior e estenderanse á investigación dos feitos, actos ou negocios non declarados ou declarados de forma parcial ou inexacta, quedando excluídos aqueles que deban ser obxecto de comunicación.

Artigo 8. *Valor catastral.*

1. O valor catastral é o determinado obxectivamente para cada ben inmueble a partir dos datos que constan no catastro inmobiliario, e estará integrado polo valor catastral do solo e o valor catastral das construcións.

2. Para a determinación do valor catastral teranse en conta os seguintes criterios:

a) A localización do inmueble, as circunstancias urbanísticas que afecten o solo e a súa aptitude para a produción.

b) O custo de execución material das construcións, os beneficios da contrata, honorarios profesionais e tributos que gravan a construción, o uso, a calidade e a antigüidade edificatoria, así como o carácter histórico-artístico ou outras condicións das edificacións.

c) Os gastos de produción e beneficios da actividade empresarial de promoción, ou os factores que correspondan nos supostos de inexistencia da citada promoción.

d) As circunstancias e os valores do mercado.

e) Calquera outro factor relevante que regulamentariamente se determine.

3. O valor catastral dos inmobles non poderá supera-lo valor de mercado, entendendo por tal o prezo máis probable polo cal podería venderse, entre partes independentes, un inmueble libre de cargas, e para ese efecto fixarase, mediante orde ministerial, un coeficiente de referencia ó mercado para os bens dunha mesma clase.

Nos bens inmobles con prezo de venda limitado administrativamente, o valor catastral non poderá en ningún caso supera-lo dito prezo.

4. Regulamentariamente, estableceranse as normas técnicas comprensivas dos conceptos, regras e restantes factores que, de acordo cos criterios anteriormente expostos e en función das características intrínsecas e extrínsecas que afecten os bens inmobles, permitan determina-lo seu valor catastral.

Artigo 9. *Ponencias de valores.*

1. A determinación do valor catastral, salvo nos supostos ós que se refire o punto 2, parágrafo c), do

artigo 12 desta lei, efectuarase mediante a aplicación da correspondente ponencia de valores, que recollerá, segundo os casos e conforme o que se estableza regulamentariamente, os criterios, módulos de valoración, planeamento urbanístico e demais elementos precisos para levar a cabo a dita determinación, e que se axustará ás directrices dictadas para a coordinación de valores.

As ponencias de valores poderán conter, nos termos que regulamentariamente se estableza, os elementos e criterios necesarios para a valoración dos bens inmobles que, por modificación de planeamento, adquiran a clase a que se refire a dita ponencia con posterioridade á súa aprobación, e para ese efecto establecerán as bandas de valores que, en función de tipoloxías, usos, aproveitamentos urbanísticos e graos de desenvolvemento do planeamento e convenientemente coordinados cos do resto do municipio, poidan asignarse ós bens inmobles afectados.

2. As ponencias de valores serán de ámbito municipal, salvo cando circunstancias de carácter territorial, económico, administrativo ou doutra índole xustifiquen unha extensión meirande.

Dentro do seu ámbito territorial, as ponencias de valores poderán ser:

a) Totais, cando se estendan á totalidade dos bens inmobles dunha mesma clase.

b) Parciais, cando se circunscriban ós inmobles dunha mesma clase dalgunha ou varias zonas, polígonos discontinuos ou predios.

c) Especiais, cando afecten exclusivamente a un ou varios grupos de bens inmobles de características especiais.

3. A elaboración das ponencias de valores levaraa a cabo a Dirección Xeral do Catastro, directamente ou a través dos convenios de colaboración que se celebren con calquera Administración pública nos termos que regulamentariamente se establezan.

4. Previamente á súa aprobación, as ponencias de valores totais e parciais someteranse a informe do concello ou concellos interesados, no prazo e cos efectos sinalados no artigo 83 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

5. Os acordos de aprobación das ponencias de valores totais ou parciais publicaranse por edicto no boletín oficial da provincia. Cando se trate de ponencias de valores especiais, o edicto inserirase no «Boletín Oficial del Estado» ou no da provincia, segundo que o seu ámbito territorial exceda ou non do provincial.

A publicación dos ditos acordos, que indicará en todo caso o lugar e prazo de exposición ó público das ponencias a que se refiran, realizarase antes do un de xullo do ano en que se adopten, en caso de ponencias de valores totais, e antes do un de outubro, en caso de ponencias de valores parciais e especiais.

6. As ponencias de valores serán recorribles en vía económico-administrativa, sen que a interposición da reclamación suspenda a executoriedade do acto.

Artigo 10. *Valoración catastral de bens inmobles urbanos e rústicos.*

1. O valor catastral dos bens inmobles urbanos e rústicos determinarase mediante o procedemento de valoración colectiva ou de forma individualizada.

2. O procedemento de valoración colectiva de bens inmobles dunha mesma clase poderán iniciarse de oficio ou por instancia do concello correspondente cando, respecto a unha pluralidade de bens inmobles, se poñan de manifesto diferencias substanciais entre os valores de mercado e os que serviron de base para a deter-

s
minación dos valores catastrais vixentes, xa sexa como consecuencia dunha modificación no planeamento urbanístico ou doutras circunstancias.

3. O procedemento de valoración colectiva poderá ser:

a) De carácter xeral, cando requira a aprobación dunha ponencia de valores total. Este procedemento, no que se observarán as directrices que se establezan para garanti-la coordinación nacional de valores, só poderá iniciarse unha vez transcorridos, polo menos, cinco anos desde a entrada en vigor dos valores catastrais derivados do anterior procedemento de valoración colectiva de carácter xeral e realizárase, en todo caso, a partir dos dez anos desde a dita data.

b) De carácter parcial, cando requira a aprobación dunha ponencia de valores parcial. Neste procedemento garantirase a coordinación dos novos valores catastrais cos do resto dos inmobles do municipio.

c) De carácter simplificado, cando teña por obxecto determinar novos valores catastrais nos supostos previstos no artigo 12 da presente lei.

4. Toda incorporación ou modificación no catastro inmobiliario practicada en virtude dos procedementos previstos nos artigos 5, 6 e 7 desta lei incluírá, cando sexa necesario, a determinación individualizada do valor catastral do inmovible afectado de acordo coas súas novas características. O dito valor catastral determinarase mediante a aplicación da ponencia de valores vixente no municipio no primeiro exercicio de efectividade da incorporación ou modificación do catastro ou, se é o caso, mediante a aplicación dos módulos establecidos para o exercicio citado para a tramitación do procedemento de valoración colectiva simplificada.

O disposto no parágrafo anterior enténdese sen prexuízo da aplicación de posteriores ponencias de valores ou módulos que afecten o inmovible e dos coeficientes de actualización establecidos polas sucesivas leis de orzamentos xerais do Estado.

Artigo 11. *Procedementos de valoración colectiva de carácter xeral e parcial.*

1. Os procedementos de valoración colectiva de carácter xeral e parcial iniciarase coa aprobación da correspondente ponencia de valores. Os valores catastrais resultantes destes procedementos notificaranse individualmente ós titulares catastrais conforme o disposto nos puntos 4 e 5 do artigo 105 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, e para ese efecto poderase solicita-la colaboración das corporacións locais ou doutras administracións e entidades públicas.

2. A notificación practicarase por calquera medio que permita ter constancia da súa recepción, así como da data, a identidade de quen a recibe e o contido do acto notificado, incorporándose ó expediente a acreditación da notificación efectuada.

Cando non sexa posible facerlle a notificación ó interesado ou ó seu representante por causas non imputables á Administración, e unha vez intentado por dúas veces, farase así constar no expediente con expresión das circunstancias dos intentos de notificación. Nestes casos, publicarase nos lugares destinados para o efecto no concello e na xerencia do catastro correspondente en atención ó termo municipal en que se sitúen os inmobles, para efectos da súa notificación por comparecencia, a relación dos titulares con notificacións pendentes nas que constará o procedemento que as motiva, órgano responsable da súa tramitación e o lugar e prazo en

que o destinatario delas deberá comparecer para ser notificado. A dita publicación irá precedida de anuncio no «Boletín Oficial del Estado» ou no boletín da comunidade autónoma ou da provincia, segundo o ámbito territorial de competencia do órgano que dictou o acto, no que se indicará lugar e prazo da súa exposición pública. En todo caso a comparecencia deberase producir no prazo de dez días, contados desde o seguinte ó da publicación do anuncio no boletín oficial. Cando transcorrido o dito prazo non se comparecese, a notificación entenderase producida para tódolos efectos legais desde o día seguinte ó do vencemento do prazo sinalado para comparecer.

3. Os acordos adoptados terán efectividade o día un de xaneiro do ano seguinte a aquel en que se produza a súa notificación. Non obstante, para aqueles bens inmobles que con posterioridade á aprobación da ponencia de valores vexan modificada a natureza do seu solo e as ponencias de valores conteñan os elementos e criterios a que se refire o parágrafo segundo do artigo 9.1 da presente lei, os acordos producirán efectos o día un de xaneiro do ano seguinte a aquel no que tivesen lugar as circunstancias que orixinen a dita modificación, con independencia do momento en que se produza a notificación do acto.

4. Os actos obxecto de notificación poderán ser recorridos en vía económico-administrativa sen que a interposición da reclamación suspenda a súa executividade.

5. Con referencia exclusiva para os casos de notificación de valores ós que se refire o presente artigo, o prazo para a interposición do recurso de reposición ou reclamación económico-administrativa será dun mes, contado a partir do día seguinte ó da recepción da notificación ou, se é o caso, ó da finalización do prazo a que se refire o parágrafo segundo do punto 2.

Artigo 12. *Procedemento simplificado de valoración colectiva.*

1. O procedemento simplificado iniciarase mediante acordo que se publicará por edicto no boletín oficial da provincia e non requirirá a elaboración dunha nova ponencia de valores.

2. Este procedemento rexerese polas seguintes regras:

a) Cando tivese por causa unha modificación de planeamento que varíe o aproveitamento urbanístico dos bens inmobles, mantendo os usos anteriormente fixados, e o valor recollido para eses usos na ponencia en vigor reflecta o de mercado, determinarase os novos valores catastrais dos predios afectados conforme os parámetros urbanísticos mencionados.

b) Cando tivese por causa unha modificación de planeamento que varíe o uso dos bens inmobles, os ditos bens valoraranse tomando como valor do solo o que corresponda á súa localización, que en todo caso deberá estar comprendido entre o máximo e o mínimo dos previstos para o uso de que se trate no polígono de valoración no que estean enclavados tales bens segundo a ponencia vixente.

c) Cando a modificación do planeamento determine cambios de natureza do solo por incluílo en ámbitos delimitados, mentres non se aprobe o planeamento de desenvolvemento que estableza a edificabilidade que hai que materializar en cada unha das parcelas afectadas, os ditos bens poderán ser valorados mediante a aplicación dos módulos específicos para os distintos usos que se establezan por orde do ministro de Facenda.

3. Os actos dictados como consecuencia dos procedementos regulados neste artigo notificaránselles ós interesados de conformidade co disposto na Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, e terán efectividade o día un de xaneiro do ano seguinte a aquel en que tiver lugar a modificación do planeamento do que traian causa, con independencia do momento en que se inicie o procedemento e se produza a notificación da súa resolución. En todo caso, o prazo máximo en que debe notificarse a resolución expresa será de seis meses, contados desde a data de publicación do acordo de inicio. O incumprimento do prazo máximo de notificación determinará a caducidade do procedemento respecto dos inmobles afectados polo incumprimento, sen que iso implique a caducidade do procedemento nin a ineficacia das actuacións respecto daqueles debidamente notificados.

Artigo 13. Procedemento de determinación do valor catastral dos bens inmobles de características especiais.

1. O procedemento de valoración dos bens inmobles de características especiais iniciárase coa aprobación da correspondente ponencia especial.

2. A notificación, efectividade e impugnación dos valores catastrais resultantes deste procedemento rexeranse polo previsto no artigo 11 desta lei.

Artigo 14. Actualización de valores catastrais.

1. As leis de orzamentos xerais do Estado poderán actualizar os valores catastrais por aplicación de coeficientes, que poderán ser diferentes para cada clase de inmobles.

2. Así mesmo, as leis de orzamentos xerais do Estado poderán fixar coeficientes de actualización por grupos de municipios, que se determinarán en función da súa dinámica inmobiliaria, de acordo coa clasificación deles que se estableza regulamentariamente. Estes coeficientes aplicaranse sobre os valores catastrais actualizados conforme o punto 1 deste artigo.

Artigo 15. Deber de colaboración.

1. Toda persoa natural ou xurídica, pública ou privada, está suxeita ó deber de colaboración establecido no artigo 111 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, en relación cos datos, informes ou antecedentes que revistan transcendencia para a formación e o mantemento do catastro inmobiliario.

2. As administracións e demais entidades públicas, os fedatarios públicos e os que, en xeral, exerzan funcións públicas estarán obrigados a subministrarlle ó catastro inmobiliario, nos termos previstos no artigo 112 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, cantos datos ou antecedentes relevantes para a súa formación e mantemento sexan solicitados por este, ben mediante disposición de carácter xeral, ben a través de requirimentos concretos.

En particular, as entidades locais e demais administracións actuantes deberán subministrarlle á Dirección Xeral do Catastro, nos termos que regulamentariamente se determinen, aquela información que revista transcendencia para o catastro inmobiliario relativa á ordenación e á xestión tributaria do imposto sobre bens inmobles, así como ó planeamento e xestión urbanística, concentracións parcelarias, deslindes administrativos e expropiación forzosa.

3. A cesión ó catastro inmobiliario de datos de carácter persoal en virtude do disposto nos puntos anteriores non requirirá o consentimento do afectado.

Artigo 16. Infraccións e sancións.

1. Constituirán infracción tributaria simple os seguintes feitos ou conductas, sempre que non operen como elemento de graduación da sanción:

a) A falta de presentación das declaracións, non efectualas en prazo e a presentación de declaracións falsas, incompletas ou inexactas. Se fosen varios os obrigados a presentar unha declaración, cumprida a obriga por un deles, entenderase cumprida por todos.

b) O incumprimento do deber de achega-la referencia catastral a que se refire o artigo 50 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

c) O incumprimento do deber de comunicación a que se refire o artigo 5 desta lei.

d) O incumprimento do deber de subministrar datos, informes ou antecedentes a que se refire o artigo 15 desta lei.

e) A resistencia, escusa ou negativa ás actuacións da Administración catastral, xa sexa en fase de xestión ou de inspección.

2. As infraccións tipificadas no punto anterior sancionaranse con multa de 60 a 6.000 euros, salvo que se trate da presentación de declaracións falsas, incompletas ou inexactas, ou da conducta prevista no parágrafo d) do citado punto; nese caso a multa será de 6 a 60 euros por cada dato omitido, falseado ou incompleto que deba figurar nas declaracións ou ser achegado en virtude dos requirimentos efectuados e sen que a contía total da sanción poida exceder de 6.000 euros. Se, como consecuencia da resistencia do suxeito infractor, a Administración non puidese coñecer-la información solicitada nin o número de datos que esta deba comprender, a infracción sancionárase con multa de 1.000 a 6.000 euros.

3. As sancións graduaranse atendendo en cada caso concreto ós criterios sinalados nos parágrafos a), b), c), e) e f) do número 1 do artigo 82 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, conforme as regras de aplicación que se determinen regulamentariamente.

Disposición adicional primeira. Ámbito de aplicación.

Esta lei será de aplicación en todo o territorio nacional, sen prexuízo do previsto nos réximes forais especiais vixentes no País Vasco e Navarra.

Disposición adicional segunda. Referencia catastral dos bens inmobles de características especiais.

O establecido na sección 4.ª do capítulo IV do título I da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, para os bens inmobles que conforme a normativa anterior tivesen natureza rústica ou urbana, será de aplicación ós bens inmobles de características especiais a partir da entrada en vigor desta lei.

Disposición adicional terceira. Competencia para a resolución do recurso de alzada en materia de acceso ós datos catastrais.

O director xeral do catastro será o órgano competente para resolver o recurso de alzada establecido na sec-

s
ción 2.ª do capítulo II do título VII da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, que se interpoña contra as resolucións susceptibles del dictadas en aplicación do previsto na disposición adicional segunda da Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

Disposición adicional cuarta. *Comisión Técnica de Cooperación Catastral.*

Créase a Comisión Técnica de Cooperación Catastral, órgano colexiado de natureza administrativa dependente da Dirección Xeral do Catastro, que será presidido polo director xeral do Catastro ou funcionario en quen delegue e estará integrado por seis representantes do citado centro directivo e outros seis da asociación de entidades locais de ámbito nacional con maior implantación, e que terá funcións de estudo e asesoramento en materia catastral e de cooperación no desenvolvemento das fórmulas de colaboración na xestión catastral e na xestión tributaria do imposto sobre bens inmobles que se establezan. O seu réxime de funcionamento será o previsto para os órganos colexiados no capítulo II do título II da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Disposición adicional quinta. *Acceso ós datos catastrais.*

Dáselle nova redacción ó parágrafo b) do punto tres da disposición adicional segunda da Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que queda redactado como segue:

«b) Para o cumprimento e execución do establecido na Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, e, en xeral, para a identificación dos predios, polos notarios e rexistradores da propiedade.»

Disposición transitoria primeira. *Clasificación de bens inmobles e contido das descrições catastrais.*

1. A clasificación de bens inmobles rústicos e urbanos establecida pola presente lei terá efectividade desde o 1 de xaneiro de 2006. As incorporacións ou modificacións no catastro inmobiliario que para iso procedan realizaraas de oficio a Dirección Xeral do Catastro e non requirirán notificación individualizada ós titulares catastrais, sempre que non se modifique a descripción catastral dos ditos bens.

Ata a dita data, os bens inmobles que figuren ou que se dean de alta no catastro inmobiliario terán a natureza que lles correspondería conforme a normativa anterior.

Non obstante, nos procedementos de valoración colectiva de carácter xeral que se inicien a partir da entrada en vigor da presente lei será de aplicación a clasificación de bens contida nela, coa excepción das construcións situadas en solo rústico, que se rexerán polo establecido no parágrafo anterior.

2. Os bens inmobles de características especiais que á entrada en vigor da presente lei consten no catastro inmobiliario conforme a súa anterior natureza manterán ata o 31 de decembro de 2005 o valor, sen prexuízo da súa actualización cando proceda, así como o réxime de valoración.

A incorporación ó catastro inmobiliario dos restantes inmobles que, conforme esta lei, teñan a condición de bens inmobles de características especiais practicarase antes do 31 de decembro de 2005.

3. A descripción dos bens inmobles contida no catastro inmobiliario á entrada en vigor desta lei manterase ata que teña lugar a práctica doutra posterior conforme os procedementos de incorporación nela regulados ou ata que por calquera outro medio se modifique, sen prexuízo da actualización de valores.

Non obstante, será a partir do 1 de xaneiro de 2005 cando se incorporen as titularidades que correspondan conforme os supostos e regras desta lei, sempre que así resulte dos procedementos de declaración, comunicación, solicitude, emenda de discrepancias e inspección catastral previstos nela e iniciados con posterioridade á citada data.

Disposición transitoria segunda. *Valoración catastral de bens inmobles rústicos.*

O establecido nesta lei respecto á determinación do valor catastral queda en suspenso respecto ós bens inmobles rústicos ata que mediante lei se estableza a data da súa aplicación, mantendo a súa vixencia mentres tanto, para os efectos indicados, a disposición transitoria segunda, punto 1, da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, así como o procedemento de renovación do catastro rústico regulado no artigo 31 e disposicións concordantes da Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, e a súa normativa de desenvolvemento.

Disposición transitoria terceira. *Normativa preexistente.*

Mentres se leven a efecto as previsións de desenvolvemento regulamentario contidas na presente lei, continuarán en vigor, en canto non se opoñan a esta, as normas regulamentarias existentes, así como calquera outra dictada en desenvolvemento da normativa anterior.

As referencias contidas na normativa anterior a revisións catastrais, fixacións, revisións e modificacións de valores e modificacións de ponencias entenderanse feitas ós procedementos de valoración colectiva xeral ou parcial, ou, se é o caso, ó procedemento de determinación do valor catastral dos bens inmobles de características especiais, e as realizadas a alteracións de orde física, económica ou xurídica concernente ós bens inmobles, ós feitos, actos ou negocios susceptibles de incorporación no catastro inmobiliario.

De igual forma, as referencias ó procedemento previsto para cambios de natureza e aproveitamento no artigo 71.3 da Lei reguladora das facendas locais na súa redacción dada pola Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, entenderanse feitas ó procedemento simplificado de valoración colectiva.

Disposición transitoria cuarta. *Procedementos en tramitación.*

Ós procedementos iniciados antes da entrada en vigor da presente lei non lles será de aplicación esta, rexéndose pola normativa anterior.

Disposición derogatoria única.

A partir da data de entrada en vigor desta lei, quedan derogadas as disposicións seguintes:

a) Lei 53/1997, do 27 de novembro, pola que se modifica parcialmente a Lei 39/1988, do 28 de decem-

bro, reguladora das facendas locais, e se establece unha redución na base imponible do imposto sobre bens inmobles.

b) O inciso final do segundo parágrafo do punto 2.º do artigo 235 do Decreto do 12 de xaneiro de 1973, que aproba o texto refundido da Lei de reforma e desenvolvemento agrario.

Así mesmo quedan derogadas cantas outras disposicións se opoñan, contradigan ou resulten incompatibles cos preceptos da presente lei.

O disposto anteriormente enténdese sen prexuízo do previsto nas disposicións transitorias da presente lei.

Disposición derradeira primeira.

Esta lei dítase ó abeiro do establecido no artigo 149.1.14.^a da Constitución española.

Disposición derradeira segunda.

Autorízase o Goberno para refundir no prazo máximo dun ano e nun só texto as disposicións vixentes reguladoras do catastro inmobiliario e, especialmente, a normativa sobre a materia contida nesta lei, así como na Lei do 23 de marzo de 1906, que establece o catastro parcelario; Lei 7/1986, do 24 de xaneiro, de ordenación da cartografía; Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais; Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, e a Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social. A refundición comprenderá a regularización, aclaración e harmonización das ditas disposicións.

Disposición derradeira terceira. *Desenvolvemento da lei.*

Facúltase o Goberno para dictar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución desta lei.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2003.

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 23 de decembro de 2002.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

25039 *LEI 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ó mecenado. («BOE» 307, do 24-12-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A importancia alcanzada nos últimos anos polo denominado «terceiro sector», así como a experiencia acumulada desde a aprobación da Lei 30/1994, do 24 de novembro, de fundacións e de incentivos fiscais á participación privada en actividades de interese xeral, fai necesaria unha nova regulación dos incentivos fiscais que se contiñan no título II da citada norma legal.

Cando en 1994 se promulgou a citada Lei 30/1994, o lexislador xa era consciente das dimensións alcanzadas polo fenómeno da participación privada en actividades de interese xeral, nas súas diversas formas xurídicas, aínda que non puido prever entón que o dito fenómeno, lonxe de atenualo seu crecemento, tería en España un grande desenvolvemento en menos dunha década.

A consecuencia lóxica deste desenvolvemento foi que o marco normativo fiscal deseñado no título II da Lei 30/1994 quedou desfasado, sendo necesario un novo réxime fiscal para as entidades sen fins lucrativos que, adaptado a esta realidade, flexibilice os requisitos para se acoller ós incentivos que prevé esta lei e dote de seguridade xurídica suficiente a tales entidades no desenvolvemento das actividades que realicen en cumprimento dos fins de interese xeral que perseguen.

A finalidade que persegue a lei é máis ambiciosa que a mera regulación dun réxime fiscal propio das entidades sen fins lucrativos, xa que, como o seu propio título indica, esta norma vén establecer tamén o conxunto de incentivos que son aplicables á actividade de mecenado realizada por particulares. En efecto, aínda que a Lei 30/1994 contiña xa unha serie de preceptos destinados a estimular a participación do sector privado nas actividades de interese xeral, a realidade permite constatar que a súa eficacia foi limitada.

Faise necesaria, por tanto, unha lei coma esta, que axuda encarreira-los esforzos privados en actividades de interese xeral dun modo máis eficaz, mantendo e ampliando algúns dos incentivos previstos na normativa anterior e establecendo outros novos, máis acordes coas novas formas de participación da sociedade na protección, o desenvolvemento e o estímulo do interese xeral.

En consecuencia, esta lei, dictada ó abeiro do artigo 149.1.14.^a da Constitución e sen prexuízo dos réximes tributarios forais, ten unha finalidade eminentemente incentivadora da colaboración particular na consecución de fins de interese xeral, en atención e recoñecemento á cada vez maior presenza do sector privado na tarefa de protexer e promover actuacións caracterizadas pola ausencia de ánimo de lucro, a única finalidade das cales é de natureza xeral e pública.

II

A lei está estruturada en tres títulos, vinteseite artigos e as correspondentes disposicións adicionais, transitorias, derogatoria e derradeiras.

O título I define o obxecto da lei e o seu ámbito de aplicación, introducindo, como novidade, unha mención expresa ós réximes forais en vigor na Comunidade Autónoma do País Vasco e na Comunidade Foral de Navarra, así como ós convenios e tratados internacionais que pasaron a formar parte do ordenamento interno español.

No título II regúlase o réxime fiscal especial aplicable ás entidades sen fins lucrativos, o cal se apoia sobre tres piares básicos: o concepto de entidade sen fins lucrativos para os efectos da lei, a tributación das ditas entidades polo imposto sobre sociedades e a fiscalidade en materia de tributos locais.